

THE
Swaraajasarvaswa
OF
Sree-Aelakanta Cheertha

EDITED BY

Pandit B. Pama Krishna Sastryar

AND PUBLISHED BY

MUNTORKARA RAMAN NAMPURI

Palghat:

PRINTED BY KAMPRAM BROTHERS

1908.

CHATTAMPI SWAMI ARCHIVE

समर्पणम्.

वालाहयस्वामिपाद-
पादपङ्केरुहद्वये ।
इदमात्मप्रसादाय
प्रसाधकसमर्पणम् ॥

इति सि. शहरार्भः ।

शुद्धपत्रम् ॥

पृष्ठसंख्या	पद्यसंख्या	अशुद्धपाठः	शुद्धपाठः
२	८	'स्वासारा'	'स्वारा'
४	२४	'नै'व	'नै'व
५	३६	प्र'दा'स्य	प्र'ता'स्य
॥	३९	'भेकस्तु'	मेक'त'स्तु
६	५०	प्रति'ष्ठवि'तं	प्रति'ष्ठि'तं
७	५२	सांत्रेत्य'ण'	सात्रेत्य'ण'
८	६७	स्तद्व'द'	स्तद्व'द्'
२०	१२	पत्सृ'ष्टिव'	पत्सृ'ष्टिव'
॥	(नोट्)	इक्षुच्छा'या'	इक्षुच्छा'यं'
२४	२	वि'भ्र'मा	वि'भ्र'मा

CHATTAMPI SWAMI ARCHIVE

स्वाराज्यसर्वस्वम्.

अथ श्रीचित्सुधार्याशती

हरिः । ॐ ॥

यस्याज्ञानाज्जगतो भानं स्वप्नेन्द्रजालवदस्वचिति । य-
ज्ज्ञानाच्छिलयस्तं कृष्णं सच्चिदद्वयं वन्दे ॥ १ जनुषामुत्त-
ममाप्तः कोऽहं कः स्यां किमेतदित्येवम् । नैव विविच्यासकलं
पश्येद्देवं भ्राम्यमाणहृदयतया ॥ २ योऽयं धातुक उदितः स्व-
स्थैवेतः परं नु शोच्यं किम् । तस्मान्नर इह जातो वैराग्यं सं-
श्रयेत्परं सुखदम् ॥ ३ आवैरिञ्चं भोगं क्षुद्रं मत्वा तृणाय
यस्त्यजति । वैराग्यस्य तु परमां काष्ठां प्राप्तोऽयमुच्यते
सद्भिः ॥ ४ कोऽपि न चरितार्थः स्याद्भोगेनाग्निर्न यत्सभि-
तृप्तः । मत्वाऽभ्रान्तुकमखिलं त्यक्त्वा भूयो न चालयेच्चि-

१. 'चित्ति खे' पाठ. २. अतिशयेन भ्राम्यमाण. ३. तृणी-
कृत्य.

तम् ॥ ५ जातं जातं विषयं स्वादुभारं सदा समास्वाद्य ।
 तृप्तिं नेयान्मनुजो हा मण्डूकायते रिपुमस्तः ॥ ६ नर इह
 नृवरत्वं सोऽप्येकच्छत्राधिपत्यमिच्छेत्सः । गान्धर्वं पदमस्य
 च देवत्वाकाङ्क्षया मनश्चलितम् ॥ ७ स्याद्देवानामैन्द्रं पद-
 मस्त्वित्यन्वहं परो मोहः । इन्द्रोपीच्छति नितरां स्वाभिराज्यं
 सोऽपि वैष्णवं इह्निः ॥ ८ नैवेतेषां निर्वृतिरानन्दाधि-
 क्यवाञ्छया सततम् । शैतवृध्युन्नतमपि लब्ध्वानन्ददुःखि-
 तो भवेत्प्राणी ॥ ९ द्वयमिदमाब्रह्म स्यात्सर्वसमानं सुखं त-
 था दुःखम् । सामिश्रं जलपंकवदेकस्यानन्तरं भवेद्वाऽ-
 न्यत् ॥ १० वेदयुगानां साहस्रान्तेऽस्माकं भवेद्दिनं यस्य ।
 प्रलये प्राकृत उदिते कालवशोऽयं नृणां कथा का स्यात् ॥ १८
 भोजनमैथुनमरणाद्यन्ते नृणां भवेन्मतिर्याऽत्र । कोऽमुक्तो ब-
 न्धनतो यद्येषा सार्वकालिकी भवति ॥ १२ दिवसे दिवसे
 स्वाप्ययपर्यन्तं तुल्यकर्म संश्रित्य । जीवन्न लज्जते यः प्रा-
 ज्ञस्तस्मान् नृणां पशुः को नु ॥ १३ आहाराद्याः सकलप्राणि-

१. अस्वादुं स्वादुं कृत्वा २. मण्डूक इवाचरति. ३. 'एष हि दे-
 वत्वाकाङ्क्षयाऽन्वितश्च भवेत्' पा०. ४. ब्रह्मत्वं. ५. विष्णुतां.
 ६. नास्त्येतेषां. ७. 'लब्ध्वा शतगुणितमपीहा'. ८. चतुर्थ्युगानां
 ९. 'कैवे' पा०. १०. सुपत्ति.

समाना विमुक्तिरेतेषाम् । मध्ये मनुजस्यैव हि तत्त्याज्यं भू-
लतो हृदा निखिलम् ॥ १४ भोजं भोजं मृगतृष्णांनुसमानं
विषाधिकं विषयम् । यानि दिनानि गतानीत्यालोच्याशां नि-
राशां नयतु ॥ १५ आशावेश्या मनुजं दूरादकृष्य दुः-
स्वसिन्धुगतम् । बुभुक्षन्निर्जलरविकरतोयं यद्वन्मृगादिकं म्री-
प्ते ॥ १६ संश्रयतीह मनुष्यो यामेव गुणाश्रयं तु तृष्णा
ताम् । कृन्तति तन्त्रीं भूषिक इव चिन्तात्यागतो विजेयैषा ॥
१७ भ्रान्त्वा बहुशो विषये सुखिनो न स्युर्नरा यथा शुन-
कः । आज्याक्तां क्षुरधारां जिह्वालीढां विधाय नात्र सुखी ॥
१८ कूलंकषा स्वतीराद्वल्लीं हत्वा व्रजेचथेह तथा । तृ-
ष्णानिर्झरिणीं स्वं चित्तं दूरीकरोति दुर्ग्रहणम् ॥ १९ इन्द्रि-
यभोगः सर्पादतिविष इत्यत्र नैव सन्देहः । फणितदृष्टः कोऽपि
हतः स्यादेकत्रान्यतोऽर्बुदे जनुषाम् ॥ २० आगच्छति यद्ग-
च्छति तत्क्षणिकसुखं भवेद्विरज्यासिन् । स्थायिसुखे यो र-
क्तः सोऽयं भूयो न जायते नृवरः ॥ २१ संस्पृष्ट्वा क्षीरवि-
षयं सुखभाक्स्यामित्युदेति यस्य मतिः । तद्भृदयेऽस्य वि-

योगो भूयः कटुकण्ठकायते सुचिरम् ॥ २२ स्पर्शाभोगे म-
 नुजः सन्धुक्षितवह्निवद्भवेद्रागी । अप्राप्तौ तृष्णाया मूर्छामे-
 त्यायुरन्तमृच्छेद्वा ॥ २३ केनाप्यल्पेनास्मिन् सुखमुल्पश्ये-
 द्विचारवान् । नृखरोऽपश्यन्स्वयमपि पश्यत्यारूढपातितो
 विषयैः ॥ २४ किन्तु विपर्ययतोऽसौ पश्येत्कौलेयको यथा
 हतकः । रक्तं स्ववक्त्रपीतं शुष्कास्थनः स्यादितिह सादति
 यत् ॥ २५ पञ्चभिरपि शब्दादिभिरापुः पञ्चत्वमेव जीवग-
 णाः । मृगकरिपतङ्गमीनालिन इह बद्धोऽखिलैर्नरः किमुत ॥
 २६ भोगश्चैरोऽटित्वाऽज्ञाननिशायां प्रसन्न हरतेऽत्र । गुण-
 निधिमेकं दुःखी तस्मात्सञ्जायते महांश्च जनः ॥ २७ अष्ट-
 तप्राप्तिनिमित्ते साते स्वं यद्धतं करोत्येकः । स्वेच्छावशान्त-
 देहान्मोक्षार्हात्स्वं हित्तेच्युतं कुरुते ॥ २८ कौलेयो यो युक्तो
 श्युक्तः कौलेयको भवेत् पुरुषः । तस्मात्प्रपञ्चयुक्तो युक्तो
 भूयात् समस्तसंत्यागात् ॥ २९ यद्देहेऽहंभावस्तद्द्रुष्ठाच्छु-
 क्लशोऽणितज्जातम् । एते भूमौ दृष्ट्वा नोद्गारं कः करोति
 सद्वृत्तः ॥ ३० तस्मादमेध्यजाते नाडीद्वारे सपूय एवैते ।

१. विषयाभोगे. २. '—द्गागात्'. ३. अट गतौ. ४. 'तच्छ्यु-
 तं' 'परश्च्युतं' पा०. ५. कुलेभवः (दक्) कुलीनः. ६.
 (दकञ्) कुक्कुरः. ७. योगी.

नारीभगे नृकीटाः सक्ताः सन्तस्त्यजन्त्यसूंश्चैव ॥ ३१ मां-
सं त्वचा पिनद्धं मरकतवैडूर्यरत्नसंघटितम् । हेमाचलनिकाशं प-
श्यन्मुग्धोऽत्र बध्यतेऽतिजडः ॥ ३२ आपातदृष्टितौ यन्मूढा-
नां भाति पेलवः शिखरी । नेदिष्ठोसौ परुषस्तन्मांसं पश्यतां कु-
चद्वन्द्वम् ॥ ३३ मुक्तादामविभूषितकुचयुग्मं योषितां श्मशा-
नान्ते । श्वभिरास्वाद्यत एतल्लघुपिण्ड इवान्धसो विविच्या-
त् ॥ ३४ स्त्रीवक्त्रमेव चेन्दुं वक्ष्यन्त्यज्ञास्तु ये विटाः क-
वयः । ते शास्त्रं स धुमग्ना नूनं क्षारांबुपूरिताक्षगणाः ॥ ३५
स्त्रीवागुरानिवद्धा मा भूयासुर्नृपत्रिणसुजनाः । क्वचिदपि
सन्दृष्ट्वैताः स्वात्मानं संप्रदारयन्त्यह हा ॥ ३६ जाङ्गलिकोऽ-
त्र विमोक्ता किल सर्पादंशयुक्तपुरुषस्य । नारीगरलज्जाने
नोद्धर्तुं रागनाशतत्त्वितरम् ॥ ३७ मणिनागोऽतिमनोज्ञस्त-
त्स्पर्शादर्शनेन वा म्रियते । म्रियते न स्त्रीदष्टो मरणाधिक-
तापवान्भवेत्तु चिरम् ॥ ३८ कर्कोटमुख्यनागात्र विभेम्य-
हमेऽस्तु योषायाः । भीतियुतस्तश्चाधाशस्त्रं वैराग्यमेव ती-
क्ष्णमिह ॥ ३९ त्यज शंकां भज तस्माद्विरतिमहाराजभाशु
सौख्यकरम् । तत्कृपया शत्रुगणं स्वण्डं तनुयाः सह-
स्रेशो मातिमन् ॥ ४० श्लेष्मागारं वक्त्रं विदुरेके लोष्टमेव

१. कोमलः. २. अतिनिकटस्थः. ३. 'नादथो' पा०. ४. 'भ-
वेद्भि'. ५. 'शस्तु पुमन्' ॥

विम्बोष्ठम् । आसां दर्शनमात्रे ध्यायेत् प्राणं नियम्य चात्मानम् ॥ ४१ शस्त्रविशेषसुदर्शनमप्युपनिषदां परीक्षणं चास्तु । एतत्परिषादे कथनायालं दूरे विरक्तिरित्येषा ॥ ४२ विलुठद्वीचिसमे स्यादायुषि विद्युच्चलेन भोगेन । किं फलमेतद्भूयान्मोहान्धः कोऽपि भोगमुग्धात्वा ॥ ४३ धनमपि चिचाकर्षणमेककर्पात्त्यजेदसूश्च नरः । सौप्यनुगच्छति किं स्वं गच्छन्तं मृत्युवक्त्रमत्युग्रम् ॥ ४४ अत्राधिक्षिति को वा मुक्तः स्यान्मृत्युपाशतो लोभी । पञ्चदशानर्थैर्धनमुपजुष्टं सञ्चयी न भूयात्तत् ॥ ४५ उद्दिश्य यच्छरीरं भोग्यं सम्यक् चिनोति नरशूलः । एतद्देहस्थैर्यं पल्लवकोट्यम्बुसम्मितं चलनात् ॥ ४६ वीचीग्रथनं वायोर्बन्धनमाकाशखण्डनं च भवेत् । क्वचिदप्यास्था नायुषि परिदृष्टा युज्यते नै वा तद्वत् ॥ ४७ जातः स एव भूमौ यः सम्यक्साधुजीवितः परमः । जायेत नेह भूयो जरठखरास्ते भवन्ति ये चान्ये ॥ ४८ एते नैव ममाहं नैतेषां स्यां पदनिचयानाम् । आस्थायैतं निश्चयमनुसन्धत्तां वृषाकपिं सततम् ॥ ४९ अर्थानां चित्तमिदं कारणमास्मिन्प्रतिपिड्यन्तं त्रिजगत् । अमनस्त्वं गमिते तन्मनासि चिदेका मनाश्चिकित्स्यं तत् ॥ ५०

इह काथितौ द्वौ मार्गी चित्ताविनाशाय सांख्ययोगौ तौ । सां-
 ख्यज्ञानं वक्ष्येऽत्रोक्तो योगो रहस्यमञ्जर्याम् ॥ ५१ संख्या-
 यतेऽत्र संख्या सम्यग्दृष्टिर्भवेच्च सांऽतेत्यम् । सांख्यं साक्षा-
 ज्ञानं तस्माच्छ्रुत्युद्भ्रमाल कपिलोक्तम् ॥ ५२ अत्यन्ताकु-
 लमनसो नैव विचारात्स्वरूपसंसिद्धिः । सोऽयं योगी मूया-
 द्यो मोहादेव संवृतात्मा सन् ॥ ५३ अव्याकुलधीस्तस्य तु
 विहितः पन्था द्वितीय उरुगीतः । सांख्यसमाह्वयः फलदो
 द्रागभ्यासं करोत्वमन्दं तत् ॥ ५४ अत्राप्यात्माद्विबोधकशा-
 स्त्रालोकोऽथ साधुसंसर्गः । प्राणस्पन्दनिरोधनमेवं दिःशेष-
 वासनात्यागः ॥ ५५ युक्तय एता मनसो विजयेऽङ्कुशवै-
 द्विपेन्द्रदमने स्युः । प्राणस्पन्दनिरोधः कर्तव्यो राजयोगिनैवं
 तत् ॥ ५६ अस्तमितेऽपाने हृदि प्राणो नेदेति यावदभ्यु-
 दिता । तावत्कुंभावस्था योगिजनैर्याऽनुभूयते सैततम् ॥ ५७
 यातेऽस्तं बहिरानिले प्राणेऽपानोऽपि नोद्रतो यावत् । पूर्णां
 समामवस्थां तावज्जानन्ति कुंभकं बाह्यम् ॥ ५८ बुध्वात्मा-
 नं विजने तारं जप्त्वा विधानतोऽनुदिनम् । जेयं चित्तं क्र-
 मशो भ्रूयानाद्रा गुरोरनुज्ञातः ॥ ५९ मुक्त्वाऽहं कृतिमचल-
 ब्रह्मकारेण या मनोवृत्तेः । सान्तत्यस्थितिरन्याऽनन्तरितेयं

१. 'सम्पत्ति': २. उपायाः. ३. 'इव करान्द्रः'. ४. स-
 रसम् ॥

समाध्यवस्था स्यात् ॥ ६० तत्त्वावबोध एवाशयतूलाग्नि-
 नृणाःससावेकः । प्रोक्तः समाधिशब्देनेह न तूष्णीमवस्थितिः
 कथिता ॥ ६१ ध्यातृध्यानोपोहे ध्येयस्यैवैकतानता मन-
 सः । संप्रज्ञातसमाधिपदोक्तादन्या निवातदीपाभा ॥ ६२
 घोषोवाग्निजलोर्विष्वाब्रह्मास्थावरं 'त्विहाभिन्नाः । सच्चिन्मु-
 ख्या' भिन्ने द्वितये ते रूपनामनी त्याज्ये ॥ ६३ सच्चित्सु-
 खैकसक्तः पश्चाद्घृदयेऽथवा वहिः कुर्यात् । सततं समाधि-
 निष्ठां यस्यां दोदुह्यतेऽमृतांबुनिधी ॥ ६४ मूढा घोराः
 शान्ता मनसः स्युर्वृत्तयस्त्रिधेत्येवम् । भीमोहाद्या मूढास्तृ-
 ष्णालोभादिकास्तथा घोराः ॥ ६५ विरतिक्षमादिकोक्ताः
 सम्यक्साल्किण्य एव शान्ताख्याः । वृत्तय आसु चिदेका सु-
 खमपि शान्तासु विवितं भवति ॥ ६६ कर्दमितांभोर्विबि-
 तचन्द्रोऽस्पष्टः स एव शुद्धजले । सुव्यक्ततया दृश्यस्तद्गु-
 ष्णब्रह्मापि वृत्तिषु द्विविधम् ॥ ६७ आनन्दांशतिरोर्भव इह
 मूढादिद्वयोश्च मालिन्यात् । वृत्योश्चित्प्रतिफलनं दैर्घ्रं नै-
 र्भल्यतः समाख्यातम् ॥ ६८ शुद्धजले शिख्यौष्ण्यं संक्रम-

१. आफलविपाकाच्चित्तभूमौ शेत इति कर्तरि अच्. वासना.
 २. त्यागे. ३. 'समाध्यमिधेयादन्या'. ४. 'स्वस्वसनार्गन'.
 ५. '—ब्रह्मस्तं वमत्त्वा' ६. 'नामरूपके'. ७. शुद्धजले. ८.
 हतिरिह. ६. अल्पम् ॥

ते नात्र तत्प्रकाशो यत् । काष्ठे प्रकश औष्ण्यं द्वयमपि शान्तासु चित्सुखे व्यक्ते ॥ ६९ यद्यत्काङ्क्षोपरमे वृत्तिष्वन्तर्मुखासु सुखमात्रम् । प्रतिविचति तद्ब्रह्मैवास्य विचारस्त्वतीवसुखतः स्यात् ॥ ७० सत्ता चितिः सुखं चेत्येवं ब्रह्मस्वभाव उदितः स्यात् । त्रेधा ब्रह्माण्डादिषु सन्मात्रं ब्रह्मणो विविच्यास्मिन् ॥ ७१ अन्यत्र नामरूपे उत्सृज्यैवं विचिन्त्य जाड्यांशे । सच्चित्सुखे स्वभावसो नैश्चल्येन वातिष्ठ मुच्येथाः ॥ ७२ सविकल्पनिर्विकल्पकभेदाद्घृदये द्विधा समाधिः स्यात् । दृश्यानुविद्धशब्दानुविद्धभेदा द्विधा पुनश्चाद्यः ॥ ७३ कामाद्याश्चित्तगता दृश्यास्तत्साक्षिरूपचैतन्यम् । साक्षित्वेन विभावय सततं दृश्यानुविद्ध एवासौ ॥ ७४ सच्चित्सुखस्वरूपोऽसंगोऽद्वैतस्तथा स्वयंज्योतिः । अस्मीति शब्दविद्धः सविकल्पसमाह्वयस्थया ज्ञेयः ॥ ७५ अनुभूतिरसावेशात्प्रजतो दृश्यं तथैव शब्दश्च । स्यान्निर्विकल्पशब्दावेधः सुतरां समाधिरतिरम्यः ॥ ७६ सम्प्रज्ञातसमाह्वयानुशीलितचित्ते प्रशान्तवृत्तौ तु । परमानन्दमणमियदीपककलिकोदयः समाधिः स्यात् ॥ ७७ हृदये प्रकाशशून्यं शून्याच्छून्यं बाहिश्च सर्वत्र । सर्वत ऊर्ध्वाधः परिपूर्णं स-

चिद्रसः समाधिः स्यात् ॥ ७८ हृदि वा बाह्येऽप्येवं यास्मि-
 न्कास्मिञ्च वस्तुनि स्वैरम् । कुर्यात्समाधिभादेः सत्ताया नि-
 ह्नवेन जाड्यस्य ॥ ७९ एवं समाधिनिष्ठामनुतिष्ठत उ-
 द्भूतो महामोहः । नष्टो यदा स्वदेहे सर्वत्र मनोगतिः
 समाधिः स्यात् ॥ ८० ऐदम्पर्यं वक्तुं वेदान्तस्यैचित्ता
 समाप्त्वेवम् । सम्यगपोर्येत इह समदृष्ट्यै प्रतिपक्षभूतदर्श-
 नवाक् ॥ ८१ केचिज्जिगीषयैवं वक्ष्यन्त्यसतो जगज्जनिं मू-
 दाः । अन्ये कुतर्कवादिन उच्चैर्घोषन्ति नित्यतां जगतः ॥
 ८२ कारणमसदिति वार्दा प्रष्टव्यस्तत्पिता नु वैन्ध्यार्भः ।
 एवं नो चेतज्जानिरसतो जन्मास्य सिद्धमत्र कथम् ॥ ८३
 शक्त्या स्वस्यासत्स्यात्कारणमिति चेन्न शक्तिरप्यसतः । व्य-
 तिरेकान्वययुक्त्या सद्बीजस्यैवकार्यकृतिशक्तिः ॥ ८४ नि-
 र्वचनानर्हमिदं जगदेवानित्यमत्र चिन्तयताम् । स्याच्चेत्ति-
 त्यमिदं कथमुत्पत्तिनिरोधभृद्भवेदग्रे ॥ ८५ सावयवत्वात्
 घृथिवी घटवद्भवनाशसंयुता ह्युदिता । यद्यत्सावयवं तन्ना-
 शयदिति युक्तिः क्षरा नूनम् ॥ ८६ कापिलकौण्भुजादि-

१. 'सुखम्' २. 'ह्यन्तर्बहिराहो' ३. औचित्यम् ४. निर-
 स्यते. ५. शास्त्रं. ६. घृथिर् शब्दे. 'घृथ्यन्ति नित्यमेतदिति'.
 ७. वैन्ध्यर्भुतः. ८. 'अन्वयमुख्यदशा यत्'. ९. व्याप्तिः. १०.
 काणाद.

कमाविलमिह नो मतं भवेद् ग्राह्यम् । आर्षमपीति समासा-
द्वश्ये रोमन्थितं बहुज्ञैस्तत् ॥ ८७ कश्चित् कपिलो वृष्णा
नेश्वरमंगीकरोति चितिरूपम् । प्रकृतिं साम्यावस्थामेवोक्त्वा
कारणत्वतो जमतः ॥ ८८ बुद्धिमतैतत्स्वधियैवालोच्याज-
समाशु संत्याज्यम् । जडरूपायाः प्रकृतेर्जानिरस्य कथञ्चना-
पि नेत्युक्तेः ॥ ८९ पयसो जडतायामपि वत्सस्य विवृद्धये
भवेच्चेत्तत् । चेतनमेकमधिष्ठायैवं प्रकृतिर्न कारणं जगतः ॥
९० नाचैतन्यात्प्रभवितुमुत्सहते न प्रधानमथवा तत् ।
स्याच्चेन्निर्गण्यकरणं नित्यं सर्गप्रसंग इति दुष्टम् ॥ ९१
कापिलमपिचाकर्तैवाहो भोक्ता यदीह भवति पुनः । कृतहा-
न्यकृताभ्यागममुखदोषोऽसंग एव भुक्तिरुत ॥ ९२ अवय-
वरहितं कणभुक्परमाणुं वाक्तिकारणं जगतः । अनयोर्योगे
ऋणुकक्रमतोऽस्तु जगाच्छिवेच्छयेति मुधा ॥ ९३ परमाणा-
वणुकान्तरयोगः सर्वाशतोऽथवैकांशात् । किं न परस्परम-
नयोः प्रथमे पक्षे भवत्यहो लीनम् ॥ ९४ आणवमोक्षो
नैवं मतमपरं चोन्निरंशता क्व गता । पृच्छासहस्रतोस्मिन्न-
नवस्थादीन्विभावयेद्विद्वान् ॥ ९५ नास्तिकबार्हस्पत्यं सौ-
गतमन्यं समाश्रयेद्यो वा । सोऽष्टगोलांगूलन्यायाद्दुःखाम्बु-

समाध्यवस्था स्यात् ॥ ६० तत्त्वावबोध एवाशयतूलाग्नि-
 नृणांमसावेकः । प्रोक्तः समाधिशब्देनेह न तुष्णीमवस्थितिः
 कथिता ॥ ६१ ध्यातृध्यानोपोहे ध्येयस्यैकतानता मन-
 सः । संप्रज्ञातसमाधिपदोक्तादत्र्या निवातदीपामा ॥ ६२
 द्योर्वोय्वाग्निजलोर्वीप्वाब्रह्मास्थावरं 'त्विहाभिजाः । सच्चिन्मु-
 ख्या' भिन्ने द्वितये ते रूपनामनी त्याज्ये ॥ ६३ सच्चित्सु-
 खैकसक्तः पश्चाद्घृदयेऽथवा बहिः कुर्यात् । सततं समाधि-
 निष्ठां यस्यां दोदुहतेऽमृतांबुनिधी ॥ ६४ मूढा घोराः
 शान्ता मनसः स्युर्वृत्तयस्त्रिधेत्येवम् । भीमोहाद्या मूढास्तृ-
 ष्णालोभादिकास्तथा घोराः ॥ ६५ विरतिक्षमादिकोक्ताः
 सम्यक्सात्विक्य एव शान्ताख्याः । घृत्तय आसु चिदेका सु-
 खमपि शान्तासु विवितं भवति ॥ ६६ कर्दमितांभोर्विनि-
 तचन्द्रोऽस्पष्टः स एव शुद्धजले । सुव्यक्ततया दृश्यस्तद्वद्
 ब्रह्मापि वृत्तिषु द्विविधम् ॥ ६७ आनन्दांशतिरोर्भव इह
 मूढादिद्रयोश्च मालिन्यात् । वृत्योश्चित्प्रतिफलनं देभ्रं नै-
 र्मल्यतः समाख्यातम् ॥ ६८ शुद्धजले शिख्यौष्ण्यं संक्रम-

१. आफलविपाकचित्तभूमौ शेत इति फर्तिरि अन्व. वासना.
 २. त्यागे. ३. 'समाध्याभिधेयादन्या'. ४. 'स्वस्वसनार्गन'.
 ५. '—ब्रह्मस्तंबमत्तचा' ६. 'नामरूपके'. ७. शुद्धजले. ८.
 हतिरिह. ९. अल्पम् ॥

ते नात्र तत्प्रकाशो यत् । काष्ठे प्रकश औष्ण्यं द्वयमपि शान्तासु चित्सुखे व्यक्ते ॥ ६९ यद्यत्काङ्क्षोपरमे वृत्तिष्वन्तर्मुखासु सुखमात्रम् । प्रतिविंबति तद्ब्रह्मैवास्व विचारस्वतीवसुखतः स्यात् ॥ ७० सत्ता चित्तिः सुखं चेत्येवं ब्रह्मस्वभाव उदितः स्यात् । त्रेधा ब्रह्माण्डादिषु सन्मात्रं ब्रह्मणो विविच्यासिन् ॥ ७१ अन्यत्र नामरूपे उत्सृज्यैवं विचिन्त्य जाड्यांशे । साचित्सुखे स्वस्वसो नैश्वल्येन वातिष्ठ मुच्येथाः ॥ ७२ साविकल्पनिर्विकल्पकभेदाद्भृदये द्विधा समाधिः स्यात् । दृश्यानुविद्धशब्दानुविद्धभेदा द्विधा पुनश्चाद्यः ॥ ७३ कामाद्याश्चित्तगता दृश्यास्तत्साक्षिरूपचैतन्यम् । साक्षित्वेन विभावय सततं दृश्यानुविद्ध एवासौ ॥ ७४ साचित्सुखस्वरूपोऽसंगोऽद्वैतस्तथा स्वयंज्योतिः । अस्मीति शब्दाविद्धः साविकल्पसमाध्यवस्थया ज्ञेयः ॥ ७५ अनुभूतिरसावेशात्त्यजतो दृश्यं तथैव शब्दञ्च । स्यान्निर्विकल्पशब्दावेधः सुतरां समाधिरतिरम्यः ॥ ७६ सम्प्रज्ञातसमाध्यनुशीलितचित्ते प्रशान्तवृत्तौ तु । परमानन्दमणमियदीपककलिकोदयः समाधिः स्यात् ॥ ७७ हृदये प्रकाशशून्यं शून्याच्छून्यं बहिश्च सर्वत्र । सर्वत ऊर्ध्वाधः परिपूर्णं स-

धेर्न मुच्येत ॥ ९६ मीमांसाकृतपक्षे न व्यतिरिक्तार्थता
 क्रियुतोऽन्या । आम्नःस्य स कर्मणि फलदातृत्वं च पश्य-
 तीशे न ॥ ९७ उपनिर्मुखस्य सदेः विवपि यदिहोपनिष-
 त्पदस्य निष्पत्तिः । श्रुतिमूर्धज्ञैस्तज्ज्ञैरखण्डि युक्त्याऽनुभू-
 तितैस्त्येतत् ॥ ९४ उक्त्यसंभवादित्यत्माज्ञोत्पद्यते परा-
 ज्जीवः । न च कर्तुः करणभित्तिव्यासगिराऽसंगताऽस्त्ररात्रो-
 क्तिः ॥ ९९ तत्पाद्वैतं सगुरुं त्यक्त्वाऽद्वैतार्यमाश्रयन् स-
 त्स्वम् । बुध्वात्मानं विस्मृतगळमणिकल्पं विदेहमुक्तस्स्यात् ॥
 १०० ॥ बालाभिधगुरुभगवत्कृपयाऽसितकण्ठतीर्थसञ्जाता ।
 अद्वैतपा रिजातावरजेयं जयतु चित्सुधार्याख्या ॥ ॐ ॥

इति श्रीनीलकण्ठतीर्थकृता

चित्सुधाऽऽर्याशती

समाप्ता ॥

१. जैमिनिः. २. षदल—विशरणगत्यवसादनेषु. ३. 'स्तदिदम्'
 ४. ब्रह्मसूत्रात्. ५. सू. पा० ॥

अथ श्री हरि नवकप्रारंभः ॥

ॐ ॥ वृत्रप्रध्वंस्यरिद्रवद्भुतचरितभरामोदपाथोवगाहुं
स्वर्गगाखर्वगर्वकषमृजुरतिभूर्मन्मनोमत्तहस्ती । चित्साटाटा-
मुशन्यात्यज जनिहर पीयूषशुम्भत्कृपातो भाव्यं तस्मिंस्त्वयातः
परतर परमानन्द विष्णो नमस्ते ॥ १ भूयात्स स्फूर्जथुस्मा-
रैककरधृतसत्पाञ्चजन्योत्थपञ्चास्यारावोत्पिष्टपुष्टाररुहदयमदौद-
ग्रदन्तावलोऽजः । रक्षणेऽभीक्ष्णं विभोस्तत्पदधृतघनसोऽस्या-
पुनर्जन्म यच्छंस्तस्मा आनन्दचन्द्रामृतरसरासिकेशेश विष्णो
नमस्ते ॥ २ भेदज्ञानोदकं स्रूयन्पनविधिकृतेगानुपूर्व्यर्त्न उच्चैः
सच्छास्त्रालोकहार्दलोद्वहनमसृणितेऽन्द्रवेद्यन्तरस्थे । हृत्क्षेत्रे
तत्प्रलक्ष्यं वप बहुकृपयेशांग भावत्कमित्यं संवित्सस्यं भवाणो-
निधिहतिबडवाग्नेऽज विष्णो नमस्ते ॥ ३ स्वादुंकारं गि-
लन्तं विषयकैलममुञ्छातिवृत्याऽप्रशस्तं चौरंकारं शपन्मद्भृदय-

१. अरिद्रः शत्रुघातुकः. हृत् हिंसायाम्. २. गाहेरुदित्वादिद्वि-
कल्पः. ३. चिद्युसदभ्रमणम्. 'अटापर्यटनं' इति रत्नकेशः. ४.
शुम्भ—शोभार्थे. ५. 'स्मायक' पा०. ६. रक्षतेर्नङ्. ७. निक्षे-
रा. स्रूयतेः क्विप्. नि०. ८. आनुपूर्वी = परम्परा. उन्ने = क्लिप्ते
९. 'हालो हले पुमान्' मे०. १०. गृ—निगरणे. 'अचि विभाषा
इति विकल्पाल्लत्वम्'. ११. व्रीहिशेषः (र्त) १२. 'उच्छः कप-
श आदानम्' इति यादवः ॥

शुक्रशिंशुं संक्लिशित्वैऽस्मि सुस्थः । तद्भोः कारुण्यसंज्ञा-
 गुफितमज वित्तैसं त्वमाप्यौत्मसाचं कृत्वा सच्चित्सुखैकात्मक-
 मपि कुरु देवेश विष्णो नमस्ते ॥ ४ सर्वैयं कार्यजालं वि-
 दधतु विधिरुद्रेन्द्रमुख्या ऋते सैम्पचेस्तद्वीर्वृतास्ते श्रवसि कृत-
 करा आस्य तं यान्त्यनीशाः । लुञ्चित्वा पञ्चपापान्यपि प-
 रिणतचित्केवलत्वं विधातुं त्वंवत्कारुण्यवार्द्धिस्त्वमज विजयसे
 देव विष्णो नमस्ते ॥ ५ कैलासाद्रीन्द्रवादी हयमुंसांखिदिरः
 सन्मनःखे लुदीयाद्यावन्मन्थक्षमाभृद्बुमुधुमितसुघावारिराशिप्रका-
 शाः । तावन्निर्यान्ति वषत्राद्गणितय इति नो वचम्यहं गौ-
 णवृत्या वैकुण्ठावात्र मां त्वं कषितपुरनतानन्त विष्णो
 नमस्ते ॥ ६ वीणादण्डस्थशुष्युद्गतमुजगवधूश्चक्रजाळं 'पे-
 वित्वा गत्वा शम्पाभमुच्चैरमृतकुहरमुत्क्षिप्य सौमं दधाति ।
 मद्यं तत्प्लावितात्मा परमरसमजंस्त्वत्त उत्स्यार्भिमन्नो यस्मा-
 न्मन्दारैर्चन्दायित परमकृपाधार विष्णो नमस्ते ॥ ७ ॥

१. क्लिशः क्वेति वेद् . २. गुफ—ग्रन्थे. 'प्रथित' पा०. ३.
 धीतंसम्. ४. आप्य = प्रापय्य. (आङ्पूर्वाल्लप्). 'विभाषापः' इ-
 ति विकल्पः . ५. सर्वस्यै हितम् . ६. सम्पत्तिर्मुक्तिः. ७. नि-
 रस्य. ८. लुञ्च—अपनयने. ९. त्वं वेति पा०. १०. चन्द्रः
 खिदेः किरञ् . ११. पूङ्गश्च इति वेद् . (संशोष्य). १२. सो-
 मामृतम्. १३. 'तस्य उदिति नाम' इति ध्रुतिः . (तेन ब्रह्म)
 १४. चरश्चन्द्रः पचाद्यञ् . 'चन्द्रो हिमद्यतिः' को०.

नैर्चेत्येषोऽजामित्याविलहृदयमधुं मानुमंस्थाः सुरदुध्रुककवलोम-
श्लिष्टवर्तितामृतपद विषमंपश्य सत्ताकतोऽस्मिन् । त्रैलोक्ये-
चोपमानं त्विति नुवतु कथं त्वां भिर्यामूढ उच्छ्वास्तावेशे त-
न्मृषित्वा सरूपमिममवानन्त विष्णो नमस्ते ॥ ८ सोरस्ता-
हं ब्रजनरोदिति बत भगवन्कस्य वाऽग्नेऽत्र संसृत्यंभोधौ त्वत्प्र-
हाणेऽमरनतपद भोः शौम्बीष्टस्तु मूमन् । तत्त्वं भीभिद्र-
तौम्यद्घृदयमिममजन्नमतः संप्रपाङ्गङ्गाविश्राम्यत्सुधासाम्द्रित-
सुखमृषर्यन्देव विष्णो नमस्ते ॥ ९ श्रीबालकाह्मभगवध्वर-
णारुणाब्जहंसायितासितगळार्थकतीर्थजातम् । विष्णोर्नवोप-
लमिमं नैवकं दधाति कण्ठे य एष उभयत्र भवेत्स्त्ररादसः॥१०॥

इति श्रीस्तवर्त्नहारान्तर्गतं

श्रीविष्णुनवरत्नं

समाप्तम् ॥

१. ऋच—स्तुतौ तु०. २. विः पक्षी. इतंगतम् . ३. गू स्तवने.
४. भीमूढः. भयं भिया इति शब्दार्णयः. ५. शाम्बी नाम मुद्रा
योगसम्प्रदायप्रसिद्धा. ६. भयभित्तुर—। तम—क्षेदे. ७. अज—
गतौ. ८. श्रुषी—गतौ. ९. नवः स्तवः ॥

रुतालंक्रियाः । नोचेद्यज सन्त्यजात्रभवतो भृत्यं तु भाऽ-
होस्विदीष्टं त्वं वाऽथ त्यज पिष्टैपाधिपतितां कारुण्यवारानि-
धे ॥ २ पश्येयं तव रूपधेयमचलं यन्नित्यबोधात्मकं स्वत्वे-
नाज यथा तथा कुरु विधिं श्रीकण्ठकण्ठप्रभ । त्रैयन्ताभिध-
सोदरोर्दरगिरां मार्द्विकिहृद्यां सदा स्वादं स्वादमुद्रीतैवृत्तिरवागि-
त्येषोव मां माप ! तत्र ॥ ३ त्वामीतस्य हरे कृपापुरण !
भो बोधामृतोदं तु हृच्चैर्लक्ष्मणोपममुप्य येन ववृषे नित्य त्वया
माधव ! । स त्वं मां सुखबन्धुसिन्धुरंधुरीणं धेहि शीघ्रं
कृप जालेकृत्य केषन्कलाकुंलमहं नौमि तिलोकीपतिम् ॥ ४
हे शार्ङ्गस्त्वदृते पंचेलिमकृपाच्छ्रीर्नाथेनाथं हरेः पादांभोजस-
तीर्थ्यनिःमृतमरंन्दगळिं प्रभो माऽवितुम् । कोन्यो भावमुपैतु
देव तैपेदात्मान्तःपटीरात्मक नो वित्तसोहमुमाधवाचिंताभिति
त्वामेव सेवे सदा ॥ ५ क्वायं जाड्यवशंवदः क्व फणि-

१. मां. २. ईष्ट=ईश. ३. लोकेशताम्. ४. 'गिरं' पाठः.
५. इण्—गता. ६. अत्रगुक्तान्. ७. करुणाच्चे ! पुरणः स-
मुद्रः. 'कृपाभरण' पाठः. ८. हृच्चेलं कने, पयित्वा—परिषिच्य
'चेलेकनोपे' इति णमुल्. ९. कष—हिसायाम्. १०. अमा-
नस्यम् (दुःखम्) ११. पारिक्वादुग्रहात्. १२. श्रीनाथ एव
नाथो यस्य तम्. १३. मरं मरणं यतीति मरन्दो मकरन्दः.
१४. दन्दह्यमानमानसानां चन्दनशतब्स्वभाव ! ॥

राड्ब्रह्मण्युपश्लोक्यसुश्लोकैस्त्वं भगवन्निशाकरकरस्पद्धिस्मिते-
त्यन्वहम् । जानन्नप्यरविन्दनाभ ! परवारंत्वल्पादनिष्ठासरी-
मृष्टोघन्मुखरकृतोरिति मणाम्येवं क्षमस्वासिलम् ॥ ६ वैकु-
ण्ठेशपयस्वमानचरितं लोकंश्रुणं सांप्रतं पायं पायमयं तु कौकुटि-
टिकहार्दानन्दविन्दं दधे । स्वान्तं कान्तपदेऽद्वितीयपराविद्या-
र्चुञ्चुरास्मिततः कारुण्यामृतपूर्णदृग्भव भवज्वालाजलाधा-
रक ! ॥ ७ स्वैरामात्मदरीसुखासिक हरे मारागमारामभूदे-
वेश धूमणिप्रविष्ट येस मे नीरोगभावाप्तये । वृत्ति मेऽज वि-
रच्य हैमैर्नर्पुर्धकारांशुकल्पां प्रभो तैत्त्वाऽहं शतशः परीत्य
पदयोर्नम्रीभवाम्यच्युत ॥ ८ हे देवेज्य सदत्पर्सस्य उपा-
स्ति मेऽज भो ईयुषो नित्यादीर्नैवेभञ्जनोत्सुकतया देव प्रसन्नो

१. 'ब्रह्मणीवचनं वाचा' इति शब्दार्णवः. २. 'पये यशसि च
श्लोकः'. ३. पूण—तर्पणे. ४. कौकुटिको=भिक्षुः. ५. क-
स्य ब्रह्मणोऽन्तो यस्मात्स तयोक्तः. विष्णुपदे. ६. 'तेन वित्तश्चुं-
नुपचणपौ' इति चुंबुप्. 'दुंच्वजान्तिन्' पा०. ७. स्वात्मार-
मजनहृदयगुहावास. ८. सूर्यमण्डलान्तर्गत. ९. यसु—प्रयत्ने.
१०. 'नीरोगता' पाठ. ११. हेमन्ते भवः, (अण्). १२. सु-
धाकारा अंशवो यस्य, तथाविधाम्. १३. त्वाम्. १४. प्रस-
न्नो य. 'प्रपूर्वकात्सदेः क्तिन्. १५. 'दोष आदीनयः' इति
कोशः ॥

अथाष्टाक्षरस्तोत्रम् ॥

ओमधिरूढं गरुडं कमलागूढं यतात्मनां नीडम् । अ-
वगाढं हृदि गाढं कलये निबिडं रमापतिं क्रोडम् ॥ १ न-
म्रजनानां शरणं कारणमखिलस्य निर्धुतावरणम् । वैरणं
लोके हृदये कलये चरणं वियदुनीहरणम् ॥ २ मोक्षदशा-
सम्पद्यं त्रैयन्तेषु प्रतिष्ठितं वेद्यम् । स्वान्ते सन्ततमाद्यं क-
लये भवरोगभेदकं वैद्यम् ॥ ३ नादातीतमपारं दुर्हृदूरं भ-
वाम्बुधेस्तीरम् । आसुरनागमयूरं कलये सारं चराचराङ्कुरम् ॥
४ ॥ राजन्मार्गे भ्रष्टां बध्वा मूलं गलं च सन्तप्ताम् । कृत्वा
मरुतालुप्तां मूर्तिं कलये द्विर्षेदपदाकलप्ताम् ॥ ५ यन्नाम्ना-
कृतबन्धो भिन्नस्त्वत्तो न यत्तदन्धः सन् । अत्रानन्धश्रुत्या
सैन्नं चित्तं निवेदये तेऽन्नम् ॥ ६ णत्वं स्यादित्यनिशं वृत्ते
सौषुम्नगह्वरेऽपीशम् । कलयेऽहं गेहेशं खेलनगमने न चि-
न्तये पाशम् ॥ ७ अनहंकान्तमनन्तं मामकहृदये सदा र-

१. 'ऽपीडं' पा०. २. (प्राकारं) सेतुम्. ३. मूलाधारम्.
(मूलबन्धं जालं धरबन्धं च कृत्वेति भावः). ४. द्वादशान्ता-
ख्यस्थाननिर्व्यूढाम्. ५. लीगम्. ६. (कोटरीशक्तिसहितउमा-
कान्तो णकारार्थ इति विचारण्याः) विन्दुदेवत्वं निर्गुणत्वमिति
यावत् ॥

साकान्तम् । नामसमुद्रावान्तं चान्द्रं बध्वा प्रतर्पये कान्तम् ॥
८ ॥ बालाह्वयगुरुभगवाच्छिष्यासितकण्ठतीर्थरचितामिदम् ।
जपिता यो भक्तियुतः स स्वाराज्यश्रियं लभेतैव ॥ हरिः ॥

इति श्रीनीलकण्ठतीर्थकृतं अष्टाक्षरस्तोत्रं

समाप्तम् ॥

अथ हरिभक्तिमरन्दः ॥

हरिः ॥ मूर्ध्नि काकृतकेष्टिदृष्टिसुमणिश्रेणीकृते संपणी-
कर्तुं चित्ताविवर्तकाचमचिरादित्यत्यरं यत्यते । यद्मृत्युनेन म-
या कयापि विधया धेया कृपा तत्त्वया हे विष्णो फालिनामृ-
तोदयदृशाकण्ठोक्तकारुण्यतः ॥ १ विष्णो त्वय्यधिविष्टेपः
सम इति ह्यगैतमेवं सति त्रातुं त्वल्कमलं न हृत्कमलमोभोगै-

१. 'ऽवान्तं' २. चन्द्रामृतम् . ३. विष्णुम् . (कः ब्रह्मा ॥)
१. (माधवस्याकृत्रिमस्नेहदृष्टिरूपाविशिष्टरत्नश्रेण्यर्थम्). इष्-अभिलाषे.
(फिन्). 'इष्टदृष्टि' पाठः । २. फालिनं फलेन निश्चितम्
'फलबन्धोभ्यामिनन्' . ३. 'आपं चैव हलन्तानां' इत्युक्तेर्दृशेति
प्रथमा. ४. 'विष्टपः पुमान्' इति बोपालितः. ५. यत्नैः ॥

स्तालंक्रियाः । नोचेद्यज सन्त्यजात्रभवतो भृत्यं तु भाऽ-
होस्विदीद् त्वं वाऽथ त्यज पिष्टैपाधिपतितां कात्पण्यवारांनि-
धे ॥ २ पश्येयं तव रूपधेयमचलं यन्नित्यबोधात्मकं स्वत्वे-
नाज यथा तथा कुरु विधिं श्रीकण्ठकण्ठप्रभ । त्रैयन्ताभिध-
सोदरोर्दरगिरां मार्द्विकिहृद्यां सदा स्वादं स्वादमुद्रीतैवृत्तिरवागि-
त्येषोव मां माप ! तत् ॥ ३ त्वामीतस्य हरे कृपापुरण !
भो बोधामृतोदं तु हृच्चैर्लक्नोपममुप्य येन ववृषे नित्य त्वया
माधव ! । स त्वं मां सुखवन्धुसिन्धुरंधुरीणं धेहि शीघ्रं
कृप जालेकृत्य केषन्कलीकुंलमहं नौमि तिलोकीपतिम् ॥ ४
हे शार्ङ्गिस्त्वदृते पंचेलिमकृपाच्छ्रीनीर्थनाथं हरेः पादांभोजस-
तीर्थ्यनिःमृतमरन्दार्तिं प्रभो माऽवितुम् । कोन्यो भावमुपैतु
देव तर्पेदात्मान्तःपटीरात्मक नो वित्तोहमुमाधवाचितमिति
त्वामेव सेवे सदा ॥ ५ क्वायं जाड्यवशंवदः क्व फणि-

१. मां. २. ईद्=ईश. ३. लोकेशताम्. ४. 'गिरं' पाठः.
५. इण—गती. ६. अत्रगुक्तान्. ७. करुणाब्धे ! पुरणः स-
मुद्रः. 'कृपाभरण' पाठः. ८. हृच्चैलं कनेपयित्वा—परिषिच्य
'चेलेक्नोपे' इति णमुल्. ९. कष—हिंसायाम्. १०. असा-
नस्यम् (दुःखम्) ११. परिपक्वानुग्रहात्. १२. श्रीनाथ एव
नाथो यस्य तम्. १३. 'मरं मरणं घर्ताति मरन्दो मकरन्दः.
१४. दन्दह्यमानमानसानां चन्दनशीतलस्वभाव ! ॥

राड्ब्रह्माण्युपश्लोक्यसुश्लोकेस्त्वं भगवन्निशाकरकरस्पद्धिस्मिते-
त्यन्वहम् । जानन्नप्यरविन्दनाभ ! परवांस्त्वल्पादनिष्ठासरी-
मृष्टोद्यन्मुखरकृतोरिति भणाम्येवं क्षमस्वासिलम् ॥ ६ वैकु-
ण्ठेशपथस्वमानचरितं लोकघ्रैणं सांप्रतं पायं पायमयं तु कौकु-
टिकहार्दानन्दविन्दं दधे । स्वान्तं कान्तपदेऽद्वितीयपरविद्या-
र्चुञ्चुरास्मिस्ततः कारुण्यामृतपूर्णदृग्भव भवज्वालजलाधा-
रक ! ॥ ७ स्वैरामात्मदरीसुग्वासिक हरे मारागमारामभूदे-
वेश धुमाणिप्रविष्ट यंस मे नीरोर्गभावाप्तये । वृत्तिं मेऽज वि-
रच्य हैमैर्नर्धुर्धोकारांशुकल्पां प्रभो तैत्त्वाऽहं शतशः परीत्य
पदयोर्नग्रीभवाम्यच्युत ॥ ८ हे देवेज्य सदस्पर्सेय उपा-
स्ति मेऽज भो ईयुषो नित्यादीर्नैवेभञ्जनोत्सुकतया देव प्रसन्नो

१. 'ब्रह्माणीवचनं वाचा' इति शब्दार्णवः. २. 'पथे यशसि च
श्लोकः'. ३. पूण—तर्पणे. ४. कौकुटिको = भिक्षुः. ५. क-
स्य ब्रह्मणोऽन्तो यस्मात्स तयोक्तः. विष्णुपदे. ६. 'तेन विवृत्तचुं-
चुप्चणपौ' इति चुंचुप्. 'कुंच्वजालिन' पा०. ७. स्वात्मारा-
मजनहृदयगुहावास. ८. सूर्यमण्डलान्तगत. ९. ययु—प्रयत्ने.
१०. 'नीरोगता' पाठ. ११. हेमन्ते भवः, (अण्). १२. सु-
धाकारा अंशवो यस्य, तथात्रिधाम्. १३. त्वाम्. १४. प्रस-
न्नय. 'प्रपूर्वकालसदेः क्ति'. १५. 'दोष आदीनवः' इति
कोशः ॥

भव । शंभुलेयपदद्वयं निरुपमं वैन्धूकवन्धुं सदा धारावा-
हकवृत्तिमात्रविषयं कुर्वेऽनुगृहीप्स्व माम् ॥ ९ यत्पादाब्ज-
भवाभ्रगांगसरिलं त्रैयैक्षकैश्यं जवात्पूत्वेहैत्येजनाघमर्षणाविधौ
भागीरथी भासते । कर्मन्दिप्रवरः प्रेमय्य यमथो नेयात्सवि-
त्रिगुहां तं वन्देऽमृतसूसनाभिमधुरस्मेरोख्यामिन्द्रानुजम् ॥ १०
जंभारिद्विपकुंभविभ्रमिमोरोजोर्षीं परीरंभारंभदशासतत्कठि-
नतासाक्ष्यं भजे वैधवम् । श्रीवत्सांगितर्वत्समिगितसुरागं
तुंगमांगलयदं यत्तद्रूपितहृत्प्रतर्यं निजसत्संस्थां विदन्मुच्यते ॥
११ ॥ ईक्षुच्छायसहोदराच्युतकथावैतण्डिकायात्मभूमूर्तिर्मा-
ध्वती वनी च नहि किंपीकांप्रिवद्रोचते । र्यत्स्पृष्टविशा-

१, ग्लेवृ—सेवने. २. 'ज्ञातिसोदारबन्ध्वादिशब्दाः साधर्म्य-
वाचकाः' इत्याचार्यदण्डी. ३. 'सरिलं सलिलं जलं' इति वा
चस्पतिः. ४. त्रयी वेदः तत्समसंख्यकानिक्षणानि यस्य—ती-
क्षण इति ध्येयं. ५. केशसमूह. ६. संशोध्य. ७. अ-
व्ययात्त्यप्. मध्यलोकास्यजनानां— ८. कर्मन्देन प्रोक्तमधीत
इति कर्मन्दी भिक्षुः. ९. प्राप्य. १०. (उरोजयोरुपपीडय)
'सप्तम्यांचोपपीडरुधकर्षः' इति णमुत्. ११. अंग—चिह्नयुक्त-
करणे. १२. तय—गतौ. १३. इक्षुणां छाया—इक्षुच्छा-
या 'छाया बाहुल्ये'. मेघच्छायेतिपाठः. १४. मघोन इ-
न्द्रस्येयं. १५. किरस्करमूलाभिव १६. यलुपदस्पर्शबलात्.
'त्स्पृष्ट' 'त्स्पर्श' पा० ॥

दमूदुर्पालिता स्त्री योषितैकोपला तं ह्यो तत्सदिति त्रिभिः पर-
पदैर्वित्तं सदा भावये ॥ १२ दैक्षीसन्वतिवाक्षु माक्षिक-
श्ररसूत्रैलादगीर्ष्वक्षपेद्वाणीष्वा हँ च वाऽस्ति वैस्तुविदितोपा-
यस्त्वृते सदृशः । तत्पञ्चामृतदाष्टिनैष्ठिकमिमं त्वं धारया-
च्छिद्य मे गीरूढार्शयमिन्दिराधवपदं विष्णो नमस्ये तव ॥ १३
त्वेन्नाथान्तर ! बन्धुजीवसुमसामीचिन्यमंगाधरीकर्तु नित्य तप-
स्यतीव कवितं यत्तेऽग्निपङ्केरुहम् । सोयं त्वज्जनहृज्जनौशि-
कतमोहोषस्मराकोदये जल्पत्यच्युत यत्तदस्तु करुणा मूलकं सु-
खं रक्षितुम् ॥ १४ ये द्राक्षैक्षवर्मैक्षितोक्तिपटवस्ते तेषु नि-
ष्ठा परा दृष्टाऽभीरकुलैधितात्र च बलाड्डोडौक्यमाना त्वया ।
कार्या कापि पतङ्गैर्विगियमिहृत्खेन्दो यया स्यात्कृती वक्ता चैव

१. पाषाणतामुपनीता . 'उपलः प्रस्तरं'. २. 'योषिता यो-
षितांगना' इतिश—त. 'योषिदेकोपला' पा०. ३. पाणिनिषच-
नेषु (व्याकरणशास्त्रे). ४. कणादवाक्येषु (वैशेषिकशास्त्रे).
५. गौतमीयेषु . (न्यायशास्त्रे). ६. आ—हेतिसिद्धे . ७ .
सद्वस्तूपगमोपायः . विदितं वेदनं (भावेक्तः) . ८. आशयं=वा-
सनां . ९. 'सन्नाथान्तर !' पा० . 'साधूनां हृदयैस्त्वहं' इति
व्यासोक्तेः . १०. ममेदं कन् . 'नैतन्मतं मत्कं' इतिभट्टी . 'नि-
त्यं' पा० . ११. मृक्ष—संघाते . १२. भृशं वर्द्धमाना . झौ-
कृ—गतौ . १३. सूर्यमण्डलामियोगिहृदयाकाशचन्द्र ! . षणि—
गतौ . 'पतंगः पक्षिसूर्ययोः' ॥

दयार्पयोजलनिधे विश्वंभराधोक्षज ॥ १५ अन्तःशीतलतां
 हरे निरुपमां वैवश्यमानोस्मि यद्भास्वन्मण्डलमण्डलेषु किरणै-
 र्मूर्षेत्पदं नौमि ते । ह्येस्तौमित्यधुरं घरास्य सुधितामोदोद !
 तन्नापरं त्वत्तो वेदमि मदीप्सितार्थघटने शोकापनोदात्मक ॥ १६
 यत्प्राल्यैन्दवरोचिषा त्रिजगती श्येतायते यत्पदं बुध्वाऽवेत्परतां
 चिरत्नमुनिदेश्यः सर्व एकं तु तम् । भक्तानुग्रहवद्ददीक्षमि-
 तिवाग्दूरं त्वदूरं सतां सर्पाधीश्वरदोषमुज्जिततमोदोषं मुकुन्दं भ-
 जे ॥ १७ कर्तुं यत्पदसात्स्वकान्तरस्वगं शेर्ष्वीय मानेष्टिम-
 त्त्वान्तोहं भगवत्कटाक्षमतुलं जालं वृषणे सांप्रतम् । दित्स-
 न्प्राप्यं तमेनमस्य सुखने पीयूषधारो भव त्वं मर्द्रैर्द्रिसुहृग्घटा-
 च्युत हरे दैनदिनेष्टि दधे ॥ १८ हे देवेश नैसंपचोष्मलदरा-

१. पयःपयोनिधे !. २. भृशमिच्छन्. वश—कान्ती. का-
 न्तिरिच्छा. 'यदि न वशः' इति न संप्रसारणं. ३. 'मण्डलस्थ-
 किरणात्' पा०. ४. मूष—लुण्ठने. ५. नैश्चल्य. ६. श्ये-
 नीवाचरति. ७. धी—गतौ. ८. पुरातन— . ९. बासुकि-
 सम्मितभुजं. 'पुंसैर्गौरुपमानानां...बाहोरर्हाश्वरः' इतिकविकल्प-
 लता. १०. 'तदर्धानवचने' इति सातिः. ११. (भृशवर्द्धमा-
 नाभिलाषवत्). तुओशिव—गतिवृत्त्योः. 'विभाषादेः' :. १२
 वृ—वरणे. १३. प्रापय्य. 'विभाषापः' इति खेरयादेशविकल्-
 पः. १४. मांगल्यरसाद्दर्शनसमूह !. १५. 'मितनखेच' इ-
 ति खश्. नस्तान्पचतीति तथा. (पचिरत्रतापवाची) ॥

बाधाऽतिदावानला यन्मां त्वत्पदंपंकजोदरमरन्देन्द्रिन्द्रिरं बाध-
ते । तद्विष्णो भगवन् क्रियासमभिहाराभ्यस्तसंविचिमद्धु-
न्नार्दिषम ! माऽव बन्धुपदवीं सन्धाय कारुण्यतः ॥ १९
चिन्मात्मात्मक कूलमुद्गजकूप ! त्वामन्वहं निर्भिदम् "विन्तेऽ-
द्वन्द्वदशाऽयमेतु सहर्जां तत्चारयुगलाक्षित । श्रीनाथस्य कटा-
क्षसंस्मृतिरमुष्मिन्नार्पपातं पतत्वश्रान्तं दिननाथसदृमग ! हरे
तुभ्यं नमस्तत्कृते ॥ २० बालसमाह्वमुनिप्रवराणामन्तसदा-
सितकण्ठकृतं यः । श्रीहरिभक्तिमरन्दमिमं संसेवत एष
सुखीह सदा स्यात् ॥ २१ ॥ शान्तिः ॥

इति श्रीहरिभक्तिमरन्दः

समाप्तः ॥

१. मयर्पादा. 'तराबाधे' तिपाठः. २. अमरं. ३. क्रि-
यासमभिहारेण पौनः पुन्येन (अभ्यस्त) परिशीलित (संविचितांतां)
ज्ञानवतां हृदयनाडि (संश्रयणेन) पूरयितुं शीलं यस्य तत्संबुद्धिः.
४. कूलकूपकूप !. ५. विदविचारणे. रुधा— ६. सह-
जाख्यां (समाध्याख्यां) अवस्थां 'समतां' पा. ७. तार (क)
योगगम्य !. ८. अर्पां समूह आपः. (आपवत्पततु). ९.
अन्ते वासी—(सप्तम्यलुक्) ॥

अथ आत्मादर्शप्रारंभः ॥

ॐ ॥ यद्दृष्ट्मकरन्दकणाः स्वाराज्यश्र्येकसंविधानचणाः । अनिशं श्रीगुरुचरणाः सन्तु त इह शान्तये कृपाभरणाः ॥ १ आमुक्तेस्संसारः श्रृंखलितः स्वाप्नाविमाकारः । स्वप्नविद्यारणनिपुणैः शीर्षच्छेद्योऽस्त्ययं सुखार्थिर्षुमन् ॥ २ सुप्तेऽहंमि तदभावान्नैवात्मन एष किंतु तस्य स्यात् । अपि च यथाऽप्यसि दाहकताऽग्निगताऽऽत्मनि तदग्रहात्स तथा ॥ ३ एके तत्पदवेदे गतार्थमिह मन्वते निरोधादिम् । यद्यपि तथाऽपि तन्न श्रुतौ निदिध्यासितव्य इत्युक्तेः ॥ ४ अन्यत्वारूढोपि हि निपात्यतेऽधः प्रसक्तितस्त्विति च । तत्स्वानुभूतिपूर्वकानिरोधलाभेऽर्थसिद्धिरनुपहता ॥ ५ विद्यारण्यैर्वार्तिकसारेऽप्ययमेव वर्णितोऽर्थोऽस्ति । विध्यहो न बुधश्चेत्किलश्यन्विधिमर्हतीत्यबुद्ध इव ॥ ६ येषामनुभवदाढ्याल्कडाचित्कं प्रपञ्चभानामिह । तानुद्दिश्य विधिर्न प्रसरति वाऽन्यान्कटाक्षयति ॥ ७ अत्राहं ब्रह्मैवेत्य-

१. 'अर्भाह्वश्रीचरणाः. पा०. २. 'पुरणाः' पा०. ३. 'संवलितः. ४. 'जन'. ५. अहंकारे (नष्टसति). ६. 'केचित्तत्पदबोधे'. ७. 'सहकृत'. ८. 'रतिशचिरा' ॥

न्यानन्तारिताचिन्तनं जयति । सैषाऽहमिति धियाऽऽधारसंवि-
दि स्वान्तसन्निरोधो वा ॥ ८ भ्रूमध्यज्योतिःसंघठितार्थोन्मी-
लिताक्षियुगलैषा । शाम्भव्यतिरमणीया मुद्रेह तया धियौ
निरुद्धाः स्युः ॥ ९ चित्तलयोपक्रममिह सुखमतिशयितं
भवेत्सदाऽस्मैकम् । निद्रारंभक्षण इव वृत्तेरन्तर्मुखीभावात् ॥
१० ॥ सद् भाति प्रियमेवं क्रमेण दृष्टा त्रिधा चिदनुभूतिः ।
स्यादादौ शास्त्रादथ गुरुतः पुनरात्मतश्च “ लोक इव ॥ ११
दशमोस्त्ययमहामित्यादिषु ” मधुवाग्दर्शनानुभववद्वा । हेतु-
बहुत्वेऽपि गुरोः स्यादाधिक्यं गुरुपसत्युक्तेः ॥ १२ शान्तो
दान्त इति श्रुतिबलतः पश्येच्छमादिसम्पन्नः । आत्मन्यात्मा-
नं युष्मदर्थसत्यागतोऽथ कोऽहमिति ॥ १३ आलोचनाकुल-
स्य त्वं तदसीत्यजतानिरसनाय । श्रुतिराह मातृकल्पाऽधिका-
रिणं स च पुमान्यदैवेत्थम् ॥ १४ प्रख्वस्ताहंमम इह त-
दाऽवगच्छति हि तत्त्वमस्यादेः । अहमास्मि परं ब्रह्मेत्यथैष
वागार्थोऽतीताविषयः स्यात् ॥ १५ स्थूलरुन्धतिकाख्यन्या-

१. वृत्तयः. कि०त्रि०. 'चेतः क्षयकालावर्ध' पा०. (तदा-
स्योति भायः). २. 'वृणाम्' पा०. ३. (उपपूर्वकात्सदेः
किन्) 'तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्' श्रुतिः. 'गुरुर्मुख्यो बो-
धे' पा०. ४. 'गोचरो भवति' पा०. ५. अरुन्धतीप्रदर्श-
नन्यायेन ॥

यादुपलक्ष्यते परोप्यात्मा । दण्डापूपिकया वा क्वचिदशरी-
 रश्रुतीरितपथाऽयम् ॥ १६ अखिलानात्मनिवृत्तौ कश्च-
 न निर्वृतिमियाद्यथेह विराट् । कस्मान्नु विभेमीति श्रुतौ
 तथा दर्शनादितोऽप्यपरः ॥ १७ वरुणाच्छ्रुतवाक्यानु-
 स्मृत्या भृगुरिव मुनिर्यतो वेति । गुरुणा वाक्यं संस्मा-
 र्यमाण आरुणिकुमार इव चान्यः ॥ १८ अपरो वाक्य-
 श्रुतितः पिशाचकाख्यवदवाप्नुयात्त्रिषु च । सिद्धिर्घुणौ-
 क्षरीया विनिश्चिता स्मार्यमाणे तु ॥ १९ नित्याप्तमपि ब्र-
 ह्माश्मतया प्रतिबद्धदृष्टेन वेत्तीह । शृङ्गं ग्राहिकयेव प्रकाशितं
 भर्तुर्दर्शनन्यायात् ॥ २० सत्यज्ञानसुखत्वा जीवो ब्रह्मेति
 तत्त्वमस्यादेः । श्रुत्यागमावत्पक्षः श्रुतिं विनाऽप्येष रक्ष्यते नि-
 पुणम् ॥ २१ विद्वर्तिसहैर्जाग्रत्प्रतिभासाद्द्वैतसिद्धिरिति
 चेन्न । अन्यत्रानवभासादित्याद्यैरेवै तीक्ष्णयुक्तिनखैः ॥ २२
 अर्थेषु जाग्रदादिष्वत्र व्यावर्तमानेषु । अहमर्थस्य निरन्तर-
 चैतन्यस्यैकरूपतया ॥ २३ अनुवृत्तेरव्याभिचारिणात्सद्वृत्त-
 ताऽथसाक्ष्याणाम् । व्याभिचारिणां स्वरूपाननुप्रवेशेन चे-

१. एकदण्डलद्रापूपग्रहणन्यायेन . २. ' भार्गवमुनिः ' पा०'
 ३. यादृच्छिकी . ४. शृङ्गस्य ग्रहणं यस्यां सा . यथैकः शृङ्गं
 गृहीत्वा स्वकीयां गां प्रदर्शयेदेवम् . ५ . ' रूढयुक्तिनखैः .
 पा० ॥

क्षितृत्वात् ॥ २४ अव्यभिचारितैषा दीपस्येवेह घट-
पटादिषु च । अन्योन्यव्यभिचारिष्वेवं सद्ब्रह्मताऽनपोद्या-
स्ति ॥ २५ नेत्रादिसम्प्रयोगाद्दृष्ट्या बाह्यो घटादिरत्न
यदा । संव्याप्यते तदा ज्ञानान्वयविषयकृतं तु साक्ष्यात्मा
॥ २६ सर्वं वस्तु ज्ञातत्वेन स्फोरयति तत्र समये तु ।
अज्ञातं क्रोडीकृत्याज्ञातत्वेन च प्रकाशयति ॥ २७ सं-
सारिजीवसन्निधिमात्रादुपचर्यते हि कूटस्थे । छत्रिन्याया-
त्साक्षिणि पानाकर्षादि शोधितात्मानि नः ॥ २८ व्यापित्वा-
न्नित्यत्वात्सर्वात्म्याद्देशकालवस्तुकृतैः । नावच्छेदैर्युक्तोऽस्म्य-
खण्डसुखरूप एव तेनाहम् ॥ २९ नैव सुखं धर्मो धर्म-
धर्मिणोर्भेदसव्यपेक्षत्वात् । भेदस्य श्रुत्यन्तैर्मृत्योरित्यादिभिर्नि-
षेधाच्च ॥ ३० रविरिव बाह्यैश्चाक्षुषदोषैरस्पृष्ट एष साक्ष्या-
त्मा । चेत्योपरागरूपं साक्षित्वं मे नतात्त्विकं ह्यपि तु ३१ उ-
पलक्षणार्थकं ब्रह्मणो जगत्कारणत्वबोधनवत् । अत्र तटस्थोक्ति-
नोर्सीमञ्जस्यं ब्रजे “दवचनेन ॥ ३२ ब्रह्मप्रोवाचे”ति श्रुत्य-
र्थालोचने ततो मौनम् । युक्ततमं वाग्विद्यतौ द्वैताद् ब्रह्मास्मि-
तत्सदौ शान्तम् ॥ ६३ अर्भाह्वश्रीभगवाच्छिष्याभ्रियनीलकण्ठती
र्थकृते । आत्मादर्श इहास्तु स्वरूपसन्दर्शनं सहृदयानाम् ॥ ३४
इति स्वाराज्यसर्वस्वे आत्मादशः ॥

१. 'परिस्पन्दाद्'. २. वृत्तिपरम्परा— . ३. यथा क्ष
त्रिणो गच्छन्तीस्थादौ छत्रयच्छत्रिसमुदाये छत्रिशब्दे वर्तते
एवम्. ४. औचित्यम् ॥

अथ आत्मपञ्चकम् ॥

हरिः । मृत्युं जिहासति परं शशवद्विमूढो नेत्रे निमी-
ल्य निभृतं नहि शांभवीयं । नास्वादयत्यमृतमान्तरदोःपुटे
हा संसारकूप इव दर्दुरभावमासः ॥ १ ॥ मृत्युं जिहासति परं
शशवद्विमूढस्तत्त्वंपदार्थमहामित्यातिमृत्युरूपम् । नो वेत्ति ह-
न्त महिताद्गुरुवक्तपद्माद्दुर्वारमोहरशनाभिरिहावबद्धः ॥ २ ॥
मृत्युं जिहासति परं शशवद्विमूढो ह्यस्मादुपैतुमिह वाञ्छति ना-
त्मसौधम् । अज्ञानमूलगतितः दुःपथं प्रविष्टो दैवस्य चैष
हतकस्य नु दुर्विलासः ॥ ३ ॥ मृत्युं जिहासति परं शशवद्विमू-
ढो नाद्वैतविल्पदरजांस्यनवाप्य भूमौ । हा का गतिर्हि विप-
रीतदुरूढमत्यां सत्यां जनस्य परबोधविरोधवत्याम् ॥ ४ ॥ मृत्युं
जिहासति परं शशवद्विमूढः श्रौत्या दृशेदमखिलं नमृषेति वि-
द्वान् । हा हन्त खिन्दति भवाब्धिगतो दुरात्मा मायाविला-
समिममात्मानि पश्य चित्रम् ॥ ५ ॥ ओं ॥ श्रीनीलकण्ठती-
र्थस्वामिकृपासाक्षात्मानिष्ठैषा । कृत्वेदमात्मयोगिन्यर्पितव-
त्यत्रभगवति कृपाब्धौ ॥ ६ ॥

इत्यात्मयोगिन्युक्तमात्मपञ्चकम् ॥

